

נחל ר' נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 816
פרשת פינחס תשפ"ג

רית	אצת השבת	ניסת שבת	הדלקת נרות
21:05	20:29	19:13	ירושלים
21:03	20:32	19:30	תל-אביב
21:06	20:33	19:24	חיפה
21:03	20:29	19:29	באר שבע

דבר ראש הישיבה

שיטה

אברהם אבינו היה הראשון שפתח ישיבה עם "שיטה" מסודרת • מאות שנים זה החזיק • עד שבלעם החליט לפתוח בית מדרש משלו עם שיטה חדשה • וזו הסכנה הגדולה

שהגוייה בקשה מהיהודי "ובלבד שתכפור בתורת משה רבך", כי הטומאה יודעת שיהודי לא יחטא מבלי שיהיה לו כפירה ועבודה זרה, בחינת "בית מדרש של השיטים", שהרי אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסת בו רוח שטות. בלי כפירה, בלי בית "מדרש חדש", אין פגם בשיטים.

לאחר שהגענו הנה מובן מה שנאמר בגמרא (סנהדרין שם ע"ב) שכל הברכות של בלעם חזרו להיות קללות, חוץ מברכה אחת – "מה טובו אהליך יעקב משִׁכְנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל", שזה בחינת בתי המדרשות ובתי הכנסיות של עם ישראל, כי אם אנחנו נזכה להימצא בתוך בית המדרש של אברהם אבינו, ולא נסתובב בחוץ ברחובות הפרוצים, יש סיכוי טוב להינצל.

על כל אחד ואחד להחליט בלבן, באיזה בית מדרש הוא בוחר להיות, האם בבית המדרש של אברהם אבינו או בבית המדרש של בלעם הרשע.

אנחנו עדיין מחכים

בתחילת היריעה הבאנו את דברי המדרש שעם ישראל "מתרפאין בשטים", שנאמר עצי שטים". עצי שטים הם בחינת בתי הכנסיות ובתי המדרשות של עם ישראל, ובהם יש שיטה של קדושה. מסופר בחז"ל שברדת יעקב אבינו למצרים הוא נטע עצי שטים כדי להכין את המשכן, את בתי המדרשיות, כי הרי באותו זמן הוא שלח את יהודה "להורות לפניו גושנה", לבנות לו בית תלמוד שמשם תצא הוראה (רש"י בראשית מו, כח), לכן הוא שתל שטים, הוא הכין את המשכן יחד עם בתי המדרשות עבור עם ישראל.

ומשכן מובן מדוע ה"עצי שטים" שבמשכן מתקנים את הרוח שטות, כי הוא שיטה בקדושה כנגד השטויות שבלעם הביא לנו. והגמרא (יזאל עב, א) דורשת על הפסוק "עצי שטים עומדים": שמא תאמר אבד סבִּין ובטל סכויין? תלמוד לומר "עומדים", שעומדין לעולם ולעולמים". ומסביר רש"י: "שמא תאמר משגגנו אבד סבִּין שלא ישובו עוד, ובטל סכויין – מה שאנו סוכין וצופין להן". לצערנו המשכן נגנז, אבל לעתיד לבוא יגלו אותו, ועצי המשכן עומדים ומחכים ליהודי הרחוק ביותר שיתקרב ויעשה תשובה.

והעיקר, שבסופו של דבר יתקון עוון בני ישראל בשיטים, כמו שכתוב בנביא (יזאל ד, יח): "וּמִעַן מִבֵּית ה' יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת נַחַל הַשְּׁטִיִּים", ומסביר רש"י: "ומדרשו – יכפר על עון פעור [שהיה בשיטים]". כי מי שקשור לבית המדרש של הקדושה, הוא זוכה להיות מחובר לשיטה הנכונה, לשיטה של הקדושה, ובזכות זה יבנה בית המקדש, ונזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

בפרשתנו אנו לומדים על סיומה של הפרשייה העגומה שקורתה ב"שיטים", שהעם החל לזנות עם בנות מואב ובפרשתנו מבואר שהיהודי שחטא עם המדיינית היה נשיא שבט שמעון!

על הסיפור העצוב הזה נאמר במדרש תנחומא (ט'): "חטאו בשטים, ולקו בשטים, ומתרפאין בשטים. חטאו בשטים – שנאמר "וישב ישראל בשטים"; לקו בשטים – שנאמר "ויהיו המתים במגפה"; ומתרפאין בשטים – שנאמר "עצי שטים". אנו רואים כאן שיש משהו עמוק מאד במושג "שיטים".

שיטה של שטות

ויש לרמז שישיראל ישבו ב"נחל שיטים" היינו במקום שהוא "שיטה". כי העולם שלנו בנוי לפי "שיטות", המשנה באבות (פ"ה מ"ט) אומרת שיש שני בתי מדרש בעולם, שתי שיטות בעולם: יש את השיטה של תלמידי אברהם אבינו [שהוא היה הראשון שפתח ישיבה, ראה יומא כח, ב], ויש את השיטה של תלמידי בלעם הרשע.

ישנו כלא, שלכל מושג בלשון הקודש יש שני שורשים, לכן "שיטה" מצד אחד פירושה דרך, מסלול מסודר, ומצד שני "שיטה" מלשון שטות, דבר שיצא מן הדרך, כמו שכתוב "איש פִּי תִשְׁקָה אֶשְׁתּוֹ". ולכן בלעם הרשע רצה להכניס בחינת "שטות" בישראל, במקום שיטה בקדושה הוא רצה להכניס את השיטה שהיא שטות, שיטה של הטומאה.

כאשר ישראל ישבו בשיטים התחילה שיטה חדשה, כי לאחר שבלעם ראה שהוא לא יכול לקלל אותם, הוא החליט לבנות בית מדרש, לעשות שיטה חדשה, שעל ידה אפשר לקלל בתוך עם ישראל את הקדושה שלהם.

אל תסתובב בחוץ

ולכן הפגם שפגמו ישראל בשיטים לא היה מימי אברהם אבינו עד בלעם הרשע, וכמו שאנו רואים מצוייו השם למלחמת חורמה במדיינים הרשעים כמסופר בפרשתנו. "בית המדרש" של בלעם הרשע קם לראשונה במעשה השוטים. אברהם אבינו היה הראשון שפתח ישיבה, וכנגדו בלעם הרשע פתח ישיבה בשיטים, ישיבה של שטות, שזה כיום כל האוניברסיטאות וכו'. מגיע בלעם הרשע ואומר "בואו נכניס רוח של כפירה ועבודה זרה בישראל, כמו שהגמרא בסנהדרין (קו, א) מספרת

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

ובגפן שני שריגים (בראשית מ, י. בשינוי לשון)

שני חלקים ישנם בטיפוח וחינוך. החלק הראשון הוא המסגרת, הגבולות שמכוונים, וכמו שאמרו חז"ל "בן חמש למקרא, בן עשר למשנה, בן חמש עשרה לגמרא" וכולי. כמו בניין שלב אחרי שלב, מבלי להקדים מדרגה לסמוכה לה, בלעדיהם הילד יצמח בַּבְּרִי, ללא מטרה וייעוד, הוא יישמע ליצרים ולחשקים שבאים מאותו מלך זקן וכסיל המלווה את האדם מיום היולדו, כמו אותה גפן שלא נתמכה על ידי מוטות, ובו תרמוש כל שרצי האדמה. רק הגבולות והגדרים, הסייגים והחומות, הדרכים הסלולות לנו מרבותינו וחכמינו, מייצרים חממה נפלאה וחמימה עבור הילד שבתוכה תוכל נשמת הילד לפרוח, כשכל שלב בצמיחה מביא את הבא אחריו.

החלק השני והחשוב לא פחות, הינו הצמיחה האישית, כל אחד לפי מה שהוא אדם; טבעו, יכולותיו, רצונותיו ומאוויו. זהו בעצם החלק האישי, מה שה' חנן כל אחד כדי שיוכל על ידו למלא את תפקידו עלי חלד.

שם צריך להופיע החלק החינוכי האקטיבי והחיובי. לא רק לחנן את הילד "מה לא", אלא להכוון אותו להצמיח את יכולותיו ולהפיק את המיטב מתכונותיו האישיות.

תוצר ייחודי

את כל השדות אנו משקים ומטפחים בשווה, פחות או יותר, אבל בשדה שם זרעו תאנה תצמח תאנה, וכשזרעו רימון יצמח רימון לתפארת, רק צריך לשים לב ולתת לו מים ושמש – ואז נראה את הפירות הייחודיים לאותו העץ.

כך אמרו חז"ל (סוכה מ"ב ע"א): קטן היודע לדבר אביו לומדו תורה וקריאת שמע. מה שנזרע בנפשו של הילד – בהמשך יצמח ויפריה בכוחותיו של הילד, במזג המהותי והאישי שלו, כפי שרק הוא יכול להביא. הבורא לא יברא דבר פעמיים, ולכל ילד יש את ייחודיותו. כשחלילה נוותר על מיוחדותה של כל נשמה, התוצר יהיה דחליל, שעושה בצבע כלשהו פתולה חד גונית, ללא רוח ונשמה ודגש פרטני, משהו מתחום הרובוטיקה, חדשני ככל שיהיה.

וכך מיצה גאון החינוך הרב שלמה וולבה את היין מן האשכול:

אם נותנים לילד לצמוח ולגדול מבלי לבנות אותו - יוצא פרא אדם.

אם בונים את הילד מבלי להתייחס אל כוח הצמיחה שבו - עושים ממנו רובוט.

הצירוף של שני הדברים יחד, של כוח הצמיחה ומעשה הבניין, זהו החינוך.

ב ינות להרים ולמרגלות הגבעות, נטוע הכרם שורות שורות, מראהו מקסים כשדה חטיה חרוש. רוח בין ערביים מנשבת, מרעננת בלחות קריה ומסייעת לנו להתבונן בכרם ובמעשהו.

עבודה מוקפדת נעשית מעת נטיעת הכרם עד התוצר הסופי, בעמל ועבודה קשה ומתישה; למין נטיעת הייחור, ועד לפרי בדמות שוֹרֵךְ עמוס אשכולות ענבים, אדומים כדם או ירוקים מרעננים, נוטפים עסיס, מוכנים לבצירה, שתיל מהם את תנובתם – יין צלול בריח משכר. כל שינוי במזג האויר, באופן הגידול, בזמן הנטיעה, בכמות ההשקיה או בסוג המים, במשנה זהירות הבצירה, באופן האחסנה – סוג החבית, טמפרטורת מרתף האחסון ואופן התאורה הם – משפיעים לטובה או לרעה על טיב העינב והיין.

השקעה סייזיפית

ככלל, הגפן שונה במוטיבים רבים משאר האילנות. עץ רגיל צריך לתמיכה רק בשנות הנטיעה הראשונות שלו למען יצמח ישר בלא נטייה ובצורה בריאה. עץ סטנדרטי אינו דורש גידום מרובה, ולאחר שנתיים או ארבע הוא מתייצב כמו שהוא לכל ימי חייו. הפירות שצומחים אינם פגיעים כמעט, וכמות שהם נמכרים, ללא צורך בשלבים נוספים. כמו כן המיץ הממוצה מהם מוכן מיידית לשתיה.

לעומת זאת עץ הגפן, בכל זמן קיומו נדרש למוט מסייע כדי שיחזיק ויעלה ענפים וזמורות. דילול האשכולות והזמורות מחויב המציאות הוא, כדי שיצמחו פרות ראויים. עֲנְבֵי היין פגיעים ותלויים במזג האויר יותר מפירות אחרים. חום וקור, רוחות ושרב, הינם גורם משפיע ומכרע. מי שיוותר על התמיכה במוטות, הגפן לא תצמיח את תירושה, למזון שרצים וזוחלים תהיה. כדי להפיק את היין גם כן נדרשים שלבים רבים, אף הם בהשגחה ובמינון נכון וזהיר.

מצד שני, ככל שצריך להתחקות ולבלוש אחרי הגפן, עדיין צריך לחשוף אותה לאויר, לנשום, לקבל שמש שתבשל היטב את האשכול. לו ירצה אחד להגן עליה יותר מדי ויגדל אותה במקום סגור, בצניורות אטומים, יהרוג את עץ התירוש. הוא ינבול וייתייב, לא יתקבל יבול.

לא רק "מה לא"

ישראל נמשלו לגפן, וכך גם שלבי גידולם, טיפוחם וחינוכם.

הצטרפו כעת למשפחת המנויים

ותהנו מחיים טובים יותר!

הכפינו!
גליון 102
תמוז תשפ"ג

מסלול 1

חודש ראשון

1-ב | 99-ב | 99-ב

מסלול 2

חודש ראשון

1-ב | 99-ב | 99-ב

מסלול 3

חודש ראשון

1-ב | 99-ב | 99-ב

מסלולי הצטרפות מיוחדים:

חודש ראשון

1-ב | 99-ב | 99-ב

מוקד מנויים:

02-623-1218

יהושע יותר ממשה!

ורבינו הק' מנסה להבין את ההיגיון שבדבר: למה אם יהיה נוכח בשעת הסתלקות רבו יזכה לפי שנים ברוחו? והתשובה, שנפשו של האדם מחולקת לשנים, החלק הנעלה שבשמים והחלק הנמוך יותר שבגוף האדם. בשעת הפטירה הרוח העליונה יורדת רגע לארץ, [זה המקסימום שהיא יכולה – רגע אחד לשהות באויר העולם הנמוך שלנו], והנשמה השוכנת בגוף מוצאת סוף סוף את החלק התאום שלה ונדבקת ומתאחדת עמו באהבה. וכשהחלק העליון כבר לא מסוגל להישאר פה ועולה השמימה החלק התחתון עולה עמו. זו בעצם פטירת הצדיק.

אבל בצידי הדרך קורה דבר נפלא: התלמידים שלו זוכים לעלות ולהתעלות בדרגה! הם קשורים לחלק הנפש הנמוך יותר של הצדיק, שכעת התעלה לשמי מרום בעקבות העלייה של חלק הנשמה העליון, ומאידיך אצלם זה קורה בגופם הגשמי בעולם הזה ונשמתם לא פורחת לשמים!

יוצא אם כן שאם התלמיד נמצא עם רבו בעת פטירתו, התלמיד יכול באמת להיות פי שנים מרבו, כי הוא כעת זוכה להארה מהחלק העליון שבנשמת רבו – מה שרבו לא זכה לכך בחיותו...

עכשיו הכל מובן: הקדוש ברוך הוא גזר על משה רבינו שלא ייכנס לארץ, מאחר והדור פגום מדי במחלוקות ובעיות. זה לא חטא ועונשו שאפשר לפתור בתפילות; לא היתה ברירה אלא לחכות לאחר פטירתו של משה רבינו, כשיהושע יקבל את ההארה הגבוהה מהחלק העליון של נשמת משה רבינו שמתגלה בפטירתו, וכך יוכל הוא להכניס את עם ישראל לארץ ישראל מקור הדעת וכלליות העולמות, מה שמשה רבינו לא יכל, אבל הכל בכוחו של משה רבו!

(ליקוטי מוהר"ן תורה סו, ליקוטי הלכות נטילת ידים ו אות פא)

ב פעם הראשונה אנחנו שומעים השבוע על מינויו של יהושע בן נון לתפקיד המנהיג החדש של עם ישראל, במקום משה שיסתלק במדבר. משה שומע מהשם שוב שהוא ימות במדבר, ומבקש מהשם שישים "איש על העדה", והקדוש ברוך הוא מצווה למנות את יהושע.

וכל הנושא ממש ממש לא מובן: משה כל כך הרבה התחנן ובכה וביקש להיכנס לארץ ולבטל את הגזרה, והקדוש ברוך הוא לא נענה בכלל ואף אומר לו "די, אל תוסף דבר אלי עוד". קח את יהושע, הוא יהיה המנהיג מעתה. ומשה רבינו מתפלא: הרי כל כך הרבה פעמים הקדוש ברוך הוא ביקש לתת עונשים ותפילתי הצילה את המצב, מה קרה עכשיו שהקיר אטום וחתום?

...

אבל אתה צריך להבין משהו אחד. היהודים היו במצב לא פשוט. הרבה מחלוקות, טרוניות, תלונות, הם לא יכולים להיכנס לארץ ישראל ששם בחינת הדעת דקדושה שולטת. זה לא אפשרי.

בשביל זה יש לנו עצה נפלאה, הבנויה על תורה מיוחדת של רבינו הקדוש: בנביא מסופר על אלישע תלמידו של אליהו הנביא שביקש ממנו בקשה מיוחדת במינה: אני רוצה להיות פי שנים ממך, אליהו רבי!

אני הייתי מתפלא על בקשה כזו, להיות כפול מהרבי שלך!... גם אליהו מתפלא קצת, "הקשית לשאול" הוא אומר לו, אך מבטיח: אם תראה אותי בשעה שאני נלקח מאיך – דע לך שבקשתך בוצעה, ואם לא תזכה לראותי בשעת הסתלקותי לא תתמלא משאלתך ולא תהיה פי שנים ממני.

לא עברו רגעים ספורים ואלישע זכה לראות את רבו עולה בסוסי אש השמימה וזוככה לרוח כפולה מרבו,

לצעירי הצאן

זה לעומת זה

הפגם שפגמו ישראל בשמים לא היה מימי אברהם אבינו עד בלעם הרשע. אברהם אבינו היה הראשון שפתח ישיבה, ודגדגו בלעם הרשע פתח ישיבה בשמים, ישיבה של שמות, שזה כיום כל האוניברסיטאות וכו'...

מתוך מאמר ראש הישיבה

כסף או ברכה?

חצי יובל לפטירת ה"אור לציון" זצ"ל • שב"ק י"ט תמוז תשפ"ג - י"ט תמוז תשנ"ח

מעוניין בברכה, שרוח חכמים תהא נוחה ממך, או שאתה מעוניין בכסף?"

האיש לא היה צריך לחשוב מדי הרבה. "בברכה אני חפץ, כבוד הרב".

- "תבורך!" השיב חכם בן ציון במילה אחת.

תמונה: הרב צ' אבא שאול

לכל הסיפור האמור היו עדים גם חברי בית הדין של חכם בן ציון, בכללם הרב מאיר יששכר מאזוז שליט"א שסיפר בהספד על חכם בן ציון את כל מה שראו עיניו. אך את סוף הסיפור לא ראה בעצמו, רק מסר את השמועה שהתהלכה בירושלים.

ומה שמועה שמע?

שאותו חנווני שהתברך במילה אחת מפיו של חכם בן ציון, זכה בפיס בסכום מכובד מאוד עוד באותה שנה!...

איך אמר חכם בן ציון? "תבורך!"

(מקור: הספדו של - דיין בבית דינו של ה"אור לציון", שהיה עד ראייה. נדפס בספר "תפארת ציון")

רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל

נולד: כ"ט תמוז תרפ"ד, ירושלים.

מרבתי: רבי עזרא עטיה, מראשי ישיבת "פורת יוסף".

ראש מתיבתא: כבר בשנותיו המוקדמות

החל למסור שיעורים בישיבת "פורת יוסף",

ולמים כיהן בה כראש ישיבה.

זרעא חיאי וקיימא: בתו היחידה נפטרה בצעירותה,

ובנו היחיד רבי אליהו נולד בברכת ה"חזון איש".

נפטר: כבן 72.

לאחר שיעור שמסר ניגש אליו אדם כשהוא מחזיק בקבוק יין ושואל אם מברכים עליו "הגפן" או "שהכל". הרב הכיר בו שאין כוונתו לשם שמים אלא לפרסם את דעתו השליטת על היקב, וענה: "מה שתברך - שהכל או הגפן - לא תהיה עביה כליכך גדולה; אבל מה שאתה עושה עכשיו זו עביה גדולה מאוד!"

ש דברים שלעולם לא תשכח. תמיד כשזה יצוף בזכרון תפליט אנחה כבדה ותשתדל שוב להתחזק באמונה ש"הכל לטובה".

כך זה היה עם הגניבה בחנות. בכל פעם שהוא נזכר בזה הוא כמעט בוכה. למה הוא עשה את זה, הגנב הנבזה?! בקושי כך הוא גומר את החדש ומחזיק את הראש מעל המים, והמושחת הזה עוד היה צריך לפרוץ ולהשחית, לקלקל ולגנוב, לחמוס ולעשוק?

ולכן הוא לא מבין למה האיש הזה, שטוען שהוא שלוחו של הגנב הנאלח, רוצה לדבר איתו. למה סתם לפתוח את הפצעים הכואבים? אבל טוב, אולי הוא רוצה לחזור בתשובה ולהחזיר את הכסף, ייתכן ששווה להיפגש אתו.

...

האיש מולל באצבעותיו ופתח ללא הקדמות מיותרות: "שלום לך. האדם שגנב ממך לפני חמש שנים - חזר בתשובה ורוצה להחזיר לך את הכסף שגנב, בתשלומים כמובן. והוא גם מאוד ישמח אם תוכל להקל עליו עוד כי הכסף הגנוב נגמר כבר מזמן".

דמו עלה לראשו: "לא מספיק שהוא גנב וכמעט הרס לי את החיים, הוא גם מתחיל לבקש טובות ולא מוכן להזדהות?! שיבוא לכאן, שיראה את הפרצוף המושחת שלו, שלא יתחבא מאחורי שליחים עלומים שאף אינני מכיר אותם!".

הוויכוח נמשך ונמשך ללא הכרעה, ועד מהרה הגיעו השנים אל בית הדין המפורסם של חכם בן ציון אבא שאול, כשהשליח מנסה לשכנע את החנווני להגיע לפשרה ולהסדר, והחנווני טוען בחימה שהוא אינו מוכן בכלל לדון עמו עד שיבוא הגנב בעצמו בפנים גלויות ויתודה על עוונו.

הדיינים שמעו את הוויכוח, והרב יששכר מאיר מאזוז הציע לראש בית הדין, הרב בן ציון אבא שאול, לצוות על השניים לצאת החוצה ולנסות להגיע לפשרה, ורק אם לא יצליחו להתפטר יחזרו אל בית הדין.

חכם בן ציון שמע, ולא קיבל. הוא ביקש משליחו של הגנב לצאת לבדו לכמה רגעים, ואז פנה אל החנווני הנגנב: "שמע נא ידידי, לפי מה שמריח לי כאן, אני מזהה שהאיש הזה אינו שליחו של גנב עלום אלא הוא הגנב בעצמו שחזר בתשובה ורוצה להחזיר את הגניבה מבלי שזהותו יתחשף!..."

החנווני היה המום, אך לפני שהספיק לצאת אחרי הגנב ולשפוף עליו את זעמו תפסו חכם בן ציון בזרועו ברכות ובעימות, ושאל: "האם אתה מעוניין בכסף, שעכשיו נוציא פסק בית-דין שהגנב חייב להחזיר לך את כסף, או שמה מעוניין אתה בברכה?"

החנווני לא הבין את השאלה, וחכם בן ציון הקריא לפניו את לשון הרמב"ם בהלכות גזלה (פ"א ה"ג), שאם הגניבה כבר איננה בידו של הגנב, למרות שהגנב בא לעשות תשובה ורוצה להחזיר את הגניבה, תיקנו חכמים שלא לקבל ממנו, כדי שלא יקשה על הגנבים לשוב בתשובה, וכל המקבל מהגנבים את מה שרוצים להחזיר אין רוח חכמים נוחה ממנו.

"ובכן", חזר חכם בן ציון על שאלתו, "האם אתה

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון

לנדאו - הבית שלכם באומן

הרבי מאפטא שהחיוך היה על שפתיו עוד מההברקה הקודמת של הכפרי לא יכול היה להתאפק ושחק בקול גדול, עד שמחמת זאת התפוצצה לה הבעה שבגרנו ונחסכה ממנו עריכת הניתוח...

• • •

הקשה חצוף אחד לרבי אייזל חריף: "והלה אמרו חז"ל ש'תלמידי חכמים כל זמן שמוזקנים דעתם ניתוספת עליהם', ואני רואה שהספרים האחרונים של רבנו פחות טובים מאלו שיצאו לפני שנים רבות?"...

ענה לו רבי אייזל בחריפות: "הספרים שלי אכן יותר טובים, אך אתה הוא מזקני עמי הארץ שכלל שמזקינים דעתם מיטפשת עליהם, ולכן כעת אינך מבין את הכתוב בספריי..."

• • •

אמר פעם הרבי מווארקא: "בימים עברו היו העשיירים משלמים הרבה נדוניה ולוקחים להם תלמיד חכם לחתן כדי שיוכל לנשך אותו כחמור ולשפוך עליהם כעסם כפי שאוהבים עמי הארץ לעשות לתלמידי חכמים.

"לאחר מכן החכימו, והחליטו שכל בעלי הבתים יקנו להם רב בשותפות וכל אחד ישלם רק סכום מועט, כך שלכל העשיירים יהיה על מי להוציא את מרתם..."

פעם חלה ה"אוהב ישראל" מאפטא, והרופאים קבעו כי צמחה בועה מלאה מוגלה בגרונו ויש לכרתה על ידי ניתוח. לפני הניתוח נסע הרב מאפטא אל ביתו של כפרי עשיר שדאג לו למנוחה ולשלוות הנפש, ואף רבי ישראל מרוז'ין הגיע לבקרו שם.

לאחר שיחה קצרה ביקש הרבי מרוז'ין מהרבי מאפטא לקרב את הכפרי בעל הבית שטרם כל כך בשבילו ולהעניק לו כיבוד מיוחד.

הרבי מאפטא הסכים: נטל כסא, הניחו בינו לבין הרבי מרוז'ין וכיבדו בכבוד גדול: לשבת בין שני ענקי העולם.

הכפרי התיישב נרגש בין הצדיקים, והרבי מרוז'ין שאלו: "נו, איך אתה מרגיש עכשיו?"

הכפרי כמעט בלע את לשונו מהתרגשות, וברצונו להראות את "למדנותו" השתמש בציטוט מן המקרא: "אני מרגיש כעת ממש 'ששונה בין החוחים'..."

שחק הרבי מאפטא עד מאוד על בורותו של הכפרי שהפך את הצדיקים ל"חוחים" ואת עצמו ל"ששונה" מיוחדת, אך הרה"ק מרוז'ין לא הרפה וביקש מן הכפרי שיברך את הרבי מאפטא.

הכפרי נהנה מהמעמד, נטל את ידו של הרבי מאפטא ובירכו מעומק הלב: "השם יתברך יעזור שיקויים בכם הפסוק 'צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם'..."

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

בייסורים אדירים ובשלווה עצומה

משמעויות נוספות: כשהבחין בקושי של ר' אלעזר מרדכי לנוע בבית בצורה נוחה בשל מיכלי החמצן הצמודים, בנה תשתית צינורות באורך מאות מטרים בכל הבית. הצינורות חוברו למערכות החמצן שאוססנו במרתף – מה שהקל על מוגבלותו של הרב.

במשך כל השבוע כמעט ולא דיבר, מחמת הקושי העצום בנשימה. בכל זאת בסעודה שלישית של שבת, הוא התגבר כארי, פתח ליקוטי מוהר"ן, והחל לדרוש במתיקות ובטון רגוע, כאשר בידי הוא מושך את הצינורות מרוב

ייסורים. ראינו שהוא מחפש אוויר בעל-כרחו. כל הקהל שעמד מסביבו געה בבכי מר. לא יכולנו לחזות בכך. אולם הוא דיבר בשלווה עצומה, וארשת פניו כלל לא השתנתה כל הזמן!

(מגזין 'ניצוצות' שבט תשע"ט)

פרקי מסירות נפש. רא"מ קעניג עם מסכת חמצן

שחזר ר' אלעזר מרדכי קעניג מאומן למונסי בהמתנה להשתלת הריאה, החל מצבו הבריאותי להתדרדר. כעת מתחילה הקסת לשרטט את פרקי 'מסירות הנפש' בדיו שלא יתייבש לעולם.

צמוד לשני מיכלי חמצן, מגלה הרב עקשנות בלתי מתפשרת לטבילה במקווה מידי יום. לצורך כך, נסע מידי יום אל ביתו של הנגיד ר' יעקב (ז"ק) קליין, שם ממוקם מקווה טהרה פרטי, וטבל כששני מיכלי חמצן שטים מעל פני המים. לימים יגלה המארח קליין

עקשנות משלו, כשקבע נחרצות: הרב חייב להישאר בביתו ולקבוע את אכסנייתו בצל קורתיו. ר' יעקב הקדיש לרב קומה שלמה בביתו, שכללה מקווה ובית-כנסת, לצד חדרי שינה.

בשלב זה חשף ר' יעקב כי להכנסת אורחים יש

פתגם השבוע

כשילד לא מצליח בלימודים צריכים להשקיע במורים פרטיים

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

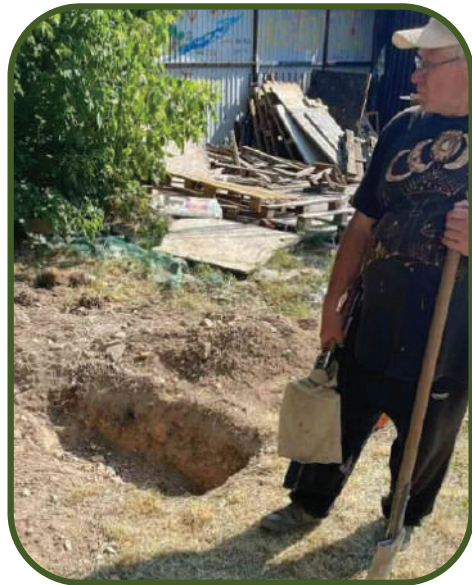
להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

ארכיאולוגים מסכנים את קדושת הציון

חמישי באותו השבוע שבו בשעות הבוקר המוקדמות לרחוב פושקינה 46 והמשיכו את החפירות. לצערנו, עד שהתגלה הדבר לאברכים, הצליחו אותם הארכיאולוגים לבצע במקום חפירה לעומק בית החיים. תיכף עם הגעת האברכים הוחזרה אדמת הקודש למקומה. לאחר שעה קלה חזרו הארכיאולוגים לחפור מצידו השני של הציון – רחוב פורוסקה, סמוך לכניסת הנשים, והאברכים עצרו עוד הפעם בגופם את החילול המחפיר.

התעקשו להמשיך בחילול. אחד מהארכיאולוגים לצד החפירות

מעתירים בתפילות

אנשי אומן מעדכנים, כי מי שהזמין את צוות הארכיאולוגים הם גורמים פרובוקטיביים שבשנה האחרונה עסקו רבות בנסיונות פגיעה חמורים בקברי הקדושים הי"ד במקום, תוך רצון זדוני להוכיח כי בבית הקברות בו טמון רבי נחמן והקדושים הי"ד אין קברים ולטשטש את עובדת היות המקום בית קברות בו טמונים הקדושים הי"ד רחמנא לילצל.

תושבי הקהילה באומן התאספו יחד לעצרת תפילה ואמירת פרקי תהילים לנוכח האירוע המחריד. אברכי אנ"ש הנמצאים במקום מבקשים מהציבור להרים קול צעקה שיזעזע את העולם, וכן להעתיר בתפילה שלא ינחש שבט הרשע על גורל הצדיקים.

(ברסלב גלובל)

לם וזעזוע בעקבות חילול בית הקברות של ציון רביה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א באומן, כאשר ארכיאולוגים בצעו חפירות סמוך לציון בתוככי שטח בית החיים.

ביזוי הקדושים

בשבועות האחרונים מגיעה שוב הבשורה המרה והכאובה מעיר הגעגועים אומן, שבימי רביעי וחמישי ב' וג' תמוז הגיעו אל בית העלמין קבוצת ארכיאולוגים מקומיים שהחלו לחפור בתוך שטח בית הקברות תוך חילול וביזוי נוראי של קברי הקדושים הי"ד, כאשר כל זה מתרחש סמוך לימי זכרון 30,000 (שלושים אלף) קדושי אומן הי"ד שנעקדו על קידוש ה', שחלו השנה בימים שבת, ראשון ושני, ה' ו' ז' בתמוז, ולצידם איווה רבי נחמן מברסלב זיע"א להיטמן.

על פי סימוני מפות עתיקות ובהתאם לנתוני הקרקע והעצמות המתגלות בכל פעם שמתקיימות במקום עבודות והזזת עפר באזור, כל האזור סביב ציון רבי נחמן מברסלב נמצא בתוך שטח בית הקברות העתיק בו טמונים 30 אלף קדושי אומן הי"ד שנחרגו על קדושת יהדותם בפרעות ההיימדיקים ימח שמם וזכרם.

הפרשיה החלה ביום רביעי ב' תמוז, כאשר בשעות הבוקר הגיעה קבוצת ארכיאולוגים לציון והחלו לחפור בצד האחורי של הציון מצד רחוב פורוסקה, סמוך לכניסה של הנשים – מקום הידוע שהוא בית החיים ללא שום עוררין. אנ"ש חסידי ברסלב שראו את הזוועה, ובתוספת גבאי הציון הרב נתן צמח הי"ו, נחפזו למקום במסירות רבה בניסיון לעצור בגופם את חילול הקברים הנורא ולהפסיק את ההשפלה וביזוי הקדושים, ובחסדי שמים הצליחו לעצור את העבודות.

מתעקשים לחפור

אך גם לאחר שהיה נראה כי העבודות הופסקו, למרבה הצער הארכיאולוגים לא הרפו, ולאחר זמן קצר הם חזרו לחפור בצד השני של בית החיים העתיק, ברחבת רחוב פושקינה צמוד לבניין פושקינה 46, (מאחורי הפיצריות) בניסיון לחפור גם שם לעומק הקרקע ולחלל את קדושת הקבורים במקום. שוב נחפזו גבאי הציון ובסיוע מספר תושבים מהקהילה באומן שנכחו בקרבת מקום הרימו קול צעקה, ובחסדי שמים הצליחו לעצור את נסיונות החפירה הזדוניים, בעוד צוות הארכיאולוגים נשארו במקום במשך שעות בהמתנה להזדמנות חזרת לשוב ולפגוע בקדושת המקום.

אותם ארכיאולוגים שפלים לא התייאשו, וביום

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיעיות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"
בית דין אזורי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סוסייה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מ"ץ ודין, ראש 'שיבת נחלי נצח')